

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Izby Odwoławczej OHIM;
- zezwolenie na rejestrację zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 1 155 712;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania stosownie do dyspozycji art. 87 ust. 2 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: trójwymiarowy znak towarowy będący białą – niebieską, prostokątną tabliczką z okrągłym czerwonym środkiem, zgłoszony dla towarów należących do klas 1 i 3 (Produkty chemiczne stosowane w przemyśle, [...], środki wybielające i inne substancje stosowane w praniu; środki do czyszczenia, [...]) – zgłoszenie nr 1 156 595

Decyzja eksperta: odmowa rejestracji zgłoszonego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie normy art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz. U. L nr 011 z dnia 14 stycznia 1994 r., str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2005 r. przez TV Danmark A/S i Kanal 5 Denmark Ltd. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-12/05)

(2005/C 69/42)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 7 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga TV Danmark A/S i Kanal 5 Denmark Ltd., reprezentowanych przez adwokatów D. Vandermeerscha, T. Müller-Ibolda, K. Nordlandera i H. Peytza, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżące wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 6 października 2004 r. N 313/2004 w sprawie pomocy Państwa udzielonej przez Danię: rekaptalizacja TV2/Danmark A/S
- obciążenie Komisji opłatami, kosztami i innymi wydatkami poniesionymi przez skarżące w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżona decyzja dotyczy dokapitalizowania i konwersji pożyczki państwowej na kapitał własny, dokonanego na korzyść TV2/Danmark A/S przez rząd duński, który uznał to posunięcie za niezbędne, aby uniknąć upadłości TV2 w wyniku zwrotu przez nią bezprawnie przyznanej pomocy państwa, który to obowiązek został nałożony przez Komisję w jej decyzji z dnia 19 maja 2004 r. ⁽¹⁾ stwierdzającej nadmierną kompensację przez rząd kosztów poniesionych przez TV2 z tytułu pełnienia misji publicznej. W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że ewentualnie udzielona na planowaną rekaptalizację przez rząd TV2 pomoc państwa byłaby zgodna ze wspólnym rynkiem, na podstawie art. 86 ust. 2 WE.

Skarżące twierdzą, że przyjmując tą decyzję Komisja naruszyła art. 86 ust. 2, art. 87 ust. 1, art. 88 ust. 2 oraz art. 253 WE, dołączony do Traktatu protokół dotyczący systemu radiofonii i telewizji publicznej w Państwach Członkowskich, rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽²⁾, a także komunikat Komisji dotyczący zasad udzielania pomocy państwa dla radiofonii i telewizji publicznej ⁽³⁾.

Uzasadniając swoją skargę, skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 87 ust. 1, art. 88 ust. 3 oraz art. 86 ust. 2, ponieważ, stwierdziwszy uprzednio, że nie jest możliwe, uwzględniając związaną z planowaną prywatyzacją TV2 niepewną sytuację, powołanie się na użytą w odniesieniu do inwestycji długoterminowych zasadę prywatnego inwestora, zaniechała stwierdzenia, że została przyznana pomoc Państwa, ani nie określiła jej wysokości.

Po drugie, skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 86 ust. 2 WE, protokół oraz komunikat dotyczący zasad udzielania pomocy państwa dla radiofonii i telewizji publicznej, opierając się na definicji usługi świadczony w ogólnym interesie gospodarczym (service of general economic interest (SGEI)), która jest zbyt szeroka, zbyt ogólnie sformułowana i powodująca sprzeczne z art. 86. ust. 2 WE zakłócenie konkurencji i negatywne dla wymiany handlowej skutki. Skarżące twierdzą także, że Komisja nie dowiodła, że wykonanie decyzji o zwrocie pomocy państwa bez następującej po nim rekaptalizacji zakłóciłoby wypełnianie przez TV2 jej związanych z pełnieniem misji publicznej zadań.

W opinii skarżących Komisja nie dowiodła także, że rekaptalizacja nie wpłynie na rozwój wymiany handlowej aż do tego stopnia, który byłby sprzeczny z interesem Wspólnoty.

Po trzecie, skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 86 ust. 2 WE, protokół oraz komunikat dotyczący zasad udzielania pomocy Państwa dla radiofonii i telewizji publicznej, nie ustalając poniesionych przez TV2 kosztów netto zadań związanych z pełnieniem jej misji publicznej, dla których mogły być dofinansowane przez Państwo oraz popełniła oczywiste błędy w ocenie stosując test proporcjonalności.

Po czwarte, skarżące podnoszą, że zaskarżona decyzja narusza art. 87 i 88 WE oraz prawo do równego traktowania, kontynuując wbrew prowadzonej przez Komisję polityce zwrotu pomocy państwa uzyskiwanie sprzecznych z prawem korzyści z bezprawnie przyznanej pomocy oraz wynikające zeń zakłócenie konkurencji.

Po piąte, skarżące podnoszą, że nie decydując o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia w sprawie, dającej stronom możliwość przedstawienia ich stanowisk, Komisja naruszyła art. 88 ust. 2 WE oraz art. 4 ust. 4 rozporządzenia proceduralnego.

Wreszcie, skarżące podnoszą, że nie uzasadniając należycie zaskarżonej decyzji Komisja naruszyła art. 253 WE.

(¹) Decyzja Komisji z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie C 2/2003 - finansowanie TV2/Danmark przez Państwo

(²) Dz. U. L 83, str. 1

(³) Dz. U. 2001 C 320, str. 5

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2005 r. przez Castell del Remei, S.L. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-13/05)

(2005/C 69/43)

(Język, w którym sporządzono skargę: hiszpański)

W dniu 7 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Castell del Remei, S.L., reprezentowanej przez Jorge Grau Morę i Alejandra Angula, adwokatów, izba w Barcelonie; Marię Baylos Morales i Antonia

Velázquez Ibáñeza, adwokatów, izba w Madrycie oraz przez Fernanda de Visschera, Emmanuela Cornu, Erica de Gryse i Donatienne Moreau, izba, Kolegium w Brukseli przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie nieważności decyzji pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 października 2004 r. wydanej w sprawie R 0691/2003-1;
- 2) obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:

Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy

Znak słowny „ODA” – zgłoszenie nr 1.655.786 dla towarów z klasy 33 (napoje alkoholowe z wyjątkiem piwa)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na który powołano się w sprzeciwie:

Bodegas Roda S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie

Międzynarodowy słowny znak towarowy „RODA” (nr 703.486), hiszpański słowny znak towarowy „BODEGAS RODA” dla win i napojów alkoholowych z klasy 33, hiszpańskie słowne znaki towarowe „RODA” (nr 1.757.553), „RODA II” (nr 2.006.615), „RODA I” (nr 2.006.616) i grecki znak krajowy „RODA” (nr 137.050) dla win i napojów alkoholowych z klasy 33, nazwa handlowa „BODEGAS RIOJA” dla „działalności związanej z wytwarzaniem i leżakowaniem win.”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów

Uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia.

Decyzja Izby Odwoławczej

Odrzucenie odwołania

Podniesione zarzuty:

Niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94.